

ZÁPADOČESKÁ
UNIVERZITA
V PLZNI

Fakulta filozofická
katedra filozofie

PROTOKOL O HODNOCENÍ PRÁCE

Práce (co se nehodí, škrtněte): diplomová

Posudek (co se nehodí, škrtněte): oponentky

Práci hodnotil(a) (u externích hodnotitelů uveďte též adresu a funkci ve firmě): J. Doubravová

Práci předložil(a): Bc. Kristýna Vozková

Název práce: Analýza filosofie a jazyka v dílech španělských filosofů 20. Století.

1. CÍL PRÁCE (uveďte, do jaké míry byl naplněn):

V pěti kapitolách autorka podává obraz o historickém pozadí činnosti tří významných španělských filosofů 20. století, podává jejich portréty a následně se věnuje jejich dílům. Činí tak se zvláštním důrazem na problémy jazyka a komunikace. Cíl práce tak naplňuje invenčně a s podrobnou znalostí jejich díla v originále.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, tvůrčí přístup, proporcionalita teoretické a vlastní práce, vhodnost příloh apod.):

Dílo José Ortega y Gasset, Márii Zambranové (autorka důsledně a nezvykle používá přechýlené formy příjmení) a Xaviera Zubiriho vytvářejí přes všechny odlišnosti určité směřování ve španělské filosofii, charakterizovatelné důrazem na jazyk a úsilím o překonání rozchodu se západním světem a kulturou evropskou. Práce je přehledně členěna, avšak mylně očíslována (dvakrát 3. kapitola). Věcný a přitom bohatý jazyk ukazuje spolu s tematickým členěním na autorčin vhlad do problémů, jimiž se zabývá. Není náhodné, že se diplomantka zabývala užší podobou tématu již ve své bakalářské práci.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA (jazykový projev, správnost citace a odkazů na literaturu, grafická úprava, přehlednost členění kapitol, kvalita tabulek, grafů a příloh apod.):

Důraz na klíčová témata jednotlivých autorů („davového člověka“ u Ortegy y Gasset, koncepci „poetického rozumu“ Márii Zambranové či „vnímavé inteligence u Xaviéra Zubiriho), ale současně pozornost k vývoji jednotlivých autorů a jazyku, jímž sdělují své myšlenky, činí z četby textu cosi překvapivě zajímavého. Autorka se nikde neuchyluje k floskulím; v intencích titulu práce hledá a nachází originální rysy autorských vyjádření. Zvláštní pozornosti zaslouží i uvedená česká literatura, včetně např. Karla Čapka. Snad jediné, co by ještě stálo za domyšlení, je Zubiriho terminologie, zvl. pak využití pojmu signifikace (significación) v rámci autorových úvah o významu, jakož i koncepce „poetického rozumu“ a jednoho z mála ryze českých směrů – totiž poetismu. Za úvahu by možná stálo i bližší prozkoumání souvislostí myšlenek uvedených filosofů a poetiky španělského filmu, zvl. Luise Bunuela. To jsou ovšem spíše výhledy na rozšíření podnětného a nápaditě pojatého textu.

V technické stránce práce jsem - kromě zmíněného omylu v číslování kapitol – nenašla pochybení. Stran K. Čapka zřejmě vypadl údaj, že se jednalo o stat' pro Přítomnost z r. 1934.

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE (celkový dojem z práce, silné a slabé stránky, originalita myšlenek apod.):

Jak výše uvedeno, je to práce zdařilá a myšlenkově uzrálá, jak ukazuje nejen orientace v problematice, ale i mimořádně kultivovaný jazyk. – Podle mého soudu by tato práce zasloužila být uvedena do pozornosti Cervantova institutu, Praha.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ (jedna až tři):

Na čem – podle Vás – spočíval spor cervantistů a quijotistů a jaké perspektivy otevíral?

Pokud se týká koncepce člověka, existuje nějaká podobnost mezi Ortegovým a Cassirerovým pojetím?

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA (výborně, velmi dobře, dobře, nevyhověl):

výborně

Datum: 12. května 2015

Podpis:

